

Съ Стоилова пакъ отидохме при владицитѣ. Самоковската случка. Мелетий и Климентъ сж канени у княза на вечеря; Антимъ не (обиденъ, ала самъ си билъ виновенъ поради политическата си въртоглавостъ). — Съ Стоилова у Начовича, въ канцеларията на министерството. Каницъ и неговитѣ еврейски предложения: албумъ за руския царъ. Азъ загатнахъ за важността отъ изучаването на най-новата история на сърби, румъни и гърци, поучителна за българитѣ.

У Стоилова. Тамъ сварихъ шуменски турчинъ, старецъ съ медали отъ войнитѣ на 1829, 1854 г. (английската) и т. н., билъ съ депутацията въ Ливадия при царя и при княза, следъ неговия изборъ, щѣлъ да стане български шейх-юл-ислямъ; цѣла редица ордени като краваи, облѣченъ съ особна синя мантия и бѣла чалма (депутатъ). Баронъ d'Hogguer, холандецъ. Първиятъ по-дълъгъ разговоръ съ него. Дъждъ. Вечерта Грековъ дойде у Стоилова. Грозна калъ. Ходя постоянно съ своитѣ кавалерийски ботуши. Тукъ сж много хубави галошитѣ, съжалявамъ, че не съмъ ги носилъ въ „Европа“, предпазватъ отъ истинка. Вечеря у Горбанова. Събрание въ митрополията.

14 ноемврий, петъкъ. Сутринята намѣрихъ между нѣщата си виенски саламъ и го изяхохъ като рѣдка реликвия отъ западъ. Отидохъ у Стоилова, тепърва се обличаше. При него бѣ Давидовъ (ходи у хората, когато сж още по нощница), много духовитъ и живъ мжжъ (по-рано билъ въ Вашингтонъ, Римъ и т. н.): „wie gefällt Ihnen dieser Blödsinn von einer Constitution“ [какъ ви харесва тази глупава конституция]. Той и останалитѣ всички сж съ високи ботуши; каучукови палта. Общо удивление на моя щирски Lodenmantel. — Печатарѣтъ Ковачовъ, билъ тѣломъ и духомъ евреинъ, кожодеръ. Неговата печатница е въ джамия. Олелия съ словослагателитѣ чехи (иска да ги оцетява) — моитѣ съотечественици смъркатъ ракия по цѣли шишета. Въ друга полусъборена джамия край Народното събрание се печата „Витоша“, министерски вестникъ, списванъ отъ Балабанова, Начовича и др., освирепѣлъ и станалъ грубъ. Въ трета една джамия се печата чешкиятъ „Балкански Соколъ“. Тукъ има около 80 чехи. Ломската поща е затворена. Търговията по Дунава прекъсна.

Преди обѣдъ ходихъ у графъ Кевенхюлеръ, австрийски генераленъ консулъ и дипломатически агентъ. Австрийското генерално консулство се помѣщава въ голѣмата жълта сграда до министерството, дървена кжща, хубаво наредена вжтре. Графѣтъ е младъ човѣкъ, съ кжса черна брада и мустаци, подвиженъ и живъ; по-рано билъ въ Брюкселъ, въ Петроградъ и т. н., ималъ е прочути любовни връзки съ актрисата Янишъ въ Виена — въ началото на кариерата си е билъ въ Парижъ презъ време на обсадата. Предадохъ му